

[M. C. Jensen.]

stillet af et Flertal og tiltraadt af Ministeren, og 1 er stillet af et Mindretal.

Jeg skal ganske kort omtale de Ændringsforslag, som er stillet af Udvalget, og vil begynde med Nr. 1, som gaar ud paa, at i § 5, 3die Stykke, ændres „14 Dage“ til „8 Dage“. Forholdet er det, at naar en Mand ved Lodtrækning har faaet tildelt en Bundgarnsplads og har afmærket Pladsen indenfor den Tid, Loven fastsætter, skal han indenfor et vist Tidsrum give til Kende, hvor langt ud i Vandet han ønsker at besætte denne Plads; der staar i Lovforslaget, at hvis han ikke har gjort det inden 14 Dage efter, at et Brev er ham tilstillet, skal andre have Ret til at sætte Redskaber paa denne Plads. Denne Tidsfrist foreslaas ændret til 8 Dage, og jeg finder det rimeligt, at Tidsfristen gøres saa kort som muligt, for at der ikke skal gaa noget Fiskeri tabt. Det næste Ændringsforslag, jeg ønsker at omtale, er Ændringsforslag Nr. 2 til § 6, 1ste Stykke, Nr. 1, sidste Linie, hvor det foreslaas, at der indsættes efter „Hovedpælen“: „, Bundgarnsrækker med en violet Lanterne paa den yderste Hovedpæl i Rækken“. Det er nu saaledes, at til Vejledning for de søfarende er der i Almindelighed paa saadanne Bundgarn, der anbringes langt ude i Vandet, anbragt en violet Lanterne, men der er ingenting foreskrevet i Loven om, hvorvidt der, naar det drejer sig om Ruserækker eller Bundgarnsrækker, skal anbringes en Lanterne paa hver Hovedpæl — der kan jo være flere i en Række Bundgarn. Det er dog selvfølgelig Meningen, at Lanternen skal anbringes paa den yderste Pæl for ikke i Stedet for at vejlede at vildlede. Derfor er denne Bestemmelse indsat.

Det næste Ændringsforslag, der er opført som stillet af Ministeren og tiltraadt af hele Udvalget, er Ændringsforslag Nr. 4 til § 10. Det har voldt Udvalget stor Vanskelighed at finde en Form, hvorved man kunde give Tilladelse til at bruge det Snurrevaad, som Nutidsfiskeriet anvender, naar man vilde undgaa at afkræfte, om jeg saa maa sige, den Beskyttelse, som det danske Snurrevaad har, ikke blot her i Landet, men ogsaa i Udlandet. Den Affattelse, § 10 har faaet i det høje Folketing, var klar nok for os herhjemme, men man ængstedes for, at den kunde forstaas saaledes,

at den Beskyttelse, det danske Snurrevaad havde overfor Trawlredskaber, blev af mindre eller maaske slet ingen Betydning og helt faldt bort. Den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri har nu stillet et Ændringsforslag, der er udarbejdet med Tilslutning fra Fiskeriorganisationen, om, at man i Stedet for den Affattelse, Paragraffen har faaet i Folketinget, indsætter en Bestemmelse om, hvad man forstaar ved et Snurrevaad, idet man siger, at det er et Redskab, der sættes ud i Vandet og trækkes ind til eet forankret Fartøj. Der er for øvrigt faldet en Højesteretsdom om, at saaledes maa den nuværende Lov forstaas; men nu har man tilløjet, at det ogsaa skal være tilladt at fiske

„med bundsøgende ikke spilede Vaadredskaber, som under Brugen indhives til eet ikke forankret Fartøj eller til Land“. Jeg tror, jeg tør sige, at denne Affattelse er — og jeg tror ikke, jeg her tager fejl — tilstrækkelig til at gøre den nuværende Arbejdsmetode lovlig, hvilket var det, der var tilsigtet.

I § 12 er der under Nr. 5 foreslaet indsat et nyt Stykke. Det gaar ud paa, at hvor der er Ferskvandsudløb, der munder ud i Saltvand, skal der være et vist Fredningsomraade, hvor der ikke maa fiskes, for at man ikke skal hindre Fiskenes Op- og Nedgang fra det ferske Vand. Hvor man ikke kan enes om saadanne Bestemmelser, kan der nedsættes et Nævn paa Begæring enten af Saltvandsfiskernes Organisationer eller af Ferskvandsfiskeriets Organisationer, et Nævn, der kan træffe Bestemmelse om, hvorledes dette Fredningsbælte skal være. For saa vidt det ikke strider mod Lovens Bestemmelser, kan det da stadfæstes af Ministeriet og faa Lovkraft og have Gyldighed i 5 Aar. Det er en helt ny Bestemmelse, og nu maa det prøves, om den kan faa nogen Betydning og vil virke heldigt. Vi har i Udvalget ment, at vi ikke burde modsætte os en saadan Ordning, og Udvalget har derfor tiltraadt det af Ministeren stillede Ændringsforslag.

Ved Ændringsforslag Nr. 6 til § 13 er det foreslaet, at Ordene: „dog mindst for hver ca. 400 Meter“ udgaar af Lovforslaget. Naar der staar en lang Række Bundgarn fra Land ud i Havet, er det